

اطلس

بهمن ۱۳۹۲

ماهنامه داخلی

شماره ۴۸

مدیر مسول : وحید امین التجار

نوستالوژی

سحابی ها

در بدن افراد عاشق چه می گذرد

آرتور شوپنهاور

بینه سازی خط ۱۲ کیلو ولت پر دیس - سد لار

با صرفه جویی در مصرف برق
از تولید گازهای گلخانه‌ای جلوگیری کنیم

WWF

صندوق جهانی طبیعت

wwf.org

Viber

وایبر اطلسی ها
پیمان مراتی

تصور کنید که بتوانیم سن زمین را فشرده کنیم و هر صد میلیون سال آن را یک سال در نظر بگیریم! در این صورت کره زمین مانند فردی ۴۶ ساله خواهد بود!

هیچ اطلاعی در مورد هفت سال اول این فرد وجود ندارد و درباره‌ی سالهای میانی زندگی او نیز اطلاعات کم و بیش پراکنده‌ای داریم! اما این را میدانیم که در سن ۴۲ سالگی، گیاهان و جنگلها پدیدار شده و شروع به رشد و نمو کرده‌اند اثری از دایناسورها و خزندگان عظیم الجثه تا همین یکسال پیش نبود! یعنی زمین آنها را در سن ۴۵ سالگی به چشم خود دید و تقریباً ۸ ماه پیش پستانداران را به دنیا آورد. آخر هفته گذشته دوران یخ سراسر زمین را فرا گرفت. انسان جدید فقط حدود ۴ ساعت روی زمین بوده و طی همین یک ساعت گذشته کشاورزی را کشف کرده است!!!

بیش از یک دقیقه از عمر انقلاب صنعتی نمی‌گذرد و... حالا بینید انسان در این یک دقیقه چه بلائی بر سر این بیچاره‌ی ۴۶ ساله آورده است!!!
(طیعت را دوست بداریم)

سخن بچه‌های اطلس افروز

آقای برات زاده:

قله‌های بزرگ با گام‌های کوچک فتح می‌شود.

آقای صنعتی:

امیدوارم آنقدر خوب باشیم و خوب زندگی کنیم که وقتی از خط پایان زندگی می‌گذریم کسی دست نزنند!!

خانم مقدم:

موفقیت یعنی از مخروبه شکست، کاخ پیروزی ساختن موقعیت یعنی از تاممکن‌ها ممکن ساختن.

آقای پوریا صفار:

همیشه آماده‌گی باش تا هر چیزی رو که دوست داری بتوانی تو یک دقیقه ترک کنی.

آقای امین التجار:

وقتی یک جمله‌ای رو که توی یک فیلم دیدی رو داری از زیبون خودت تعریف می‌کنی مواطن باش چون شاید یه نفر قبلن اون فیلم رو دیده باشه آقای پوریا.

سخن بچه‌های اطلس افروز

پنجشنبه اول این ماه جلسه ماهانه تشکیل شد و بر پایه اعلام قبلی به یک نفر از شرکت کنندگان در مسابقه دل نوشته‌ها به قید قرعه جایزه اعطای گردید. فرد خوش شانس کسی نبود جز خانم سهیلی که با شعر زیباشون که در زیر آورده شده فضای جلسه رو شاد کردند. ضمناً از خانم‌ها و آقایان نوعی، مراتی، بدیعی، مرصعی و امین التجار که در این برنامه با دست نوشته‌های خودشون شرکت کرده بودند سپاسگزاریم.

اطلسی یعنی گلی زیبا و ناب در کنار باغچه رنگین و شاد

اطلسی باشد لباس پادشاه می‌هد بر قامتش جاه و جلا

اطلسی آن دریای بی انتهاست می‌خروشد در میان قاره‌ها

اوست رب النوع یونان قدیم می‌کشد بر دوش خود کل جهان

گرچه اشعارم بی وزن بود لیک قصدم بی غرض و محض بود

سحابی‌ها

در جهان علاوه بر ستاره‌ها مقادیر زیادی گرد و غبار و گاز وجود دارد که ماین کهکشانها پراکنده گردیده است. یعنی چگالی گاز در فضای بین کهکشانها فقط برابر ۲۰ اتم در هر اینچ مکعب است. برای مقایسه می‌توان آنرا با تعداد اتمهای موجود در هوا بر روی زمین و در سطح دریا برابر ۱۰ در هر اینچ مکعب است، مقایسه کرد. سحابی، ابر یا هر چیز دیگری است که از گرد و غبار و گاز میان ستاره‌ای تشکیل شده است. سحابی‌های تابان ابرهایی گازی هستند که به علت نور ستارگان مجاور خود قابل رویت هستند. بعضی از سحابی‌ها تاریک بوده و تنها هنگامی که مانع عبور نور ستارگان یا سحابی‌های تابان پشتیان می‌شوند، می‌توان آنها را دید. خیلی چیزهایی که زمانی سحابی نامیده می‌شدند، از نو طبقه بندی شده‌اند. در قرن‌های پیشین این اشیاء در نظر ستاره شناسان ساختارهای ابر مانند مه آلود بودند، ولی بعداً ستاره شناسان با بهبود تلسکوپیها توانستند این به ظاهر سحابیها را به عنوان کهکشان یا خوش‌های ستاره‌ای شناسایی کنند.

سحابی‌های تاریک

سحابی تاریک ابری از گرد و غبار و گاز است که گازش نور میدانهای ستارگان یا سحابی‌های تابان پشت سرش را که از این ابر می‌گذرند، جذب می‌کند. سحابی‌های تاریک، که به سحابی‌های جذبی نیز معروفند، هیچ تشعشعی از خود ندارند، ولی ممکن است نورهای جذب شده را به شکل امواج رادیویی یا انرژی مادون قرمز دوباره بتابانند. شاید جرم سحابی‌های تاریک چندین هزار بار از جرم خورشید بیشتر باشد. اگر یک سحابی به اندازه کافی جرم داشته باشد، در نقطه‌ای از زمان موادش فشرده شده و تبدیل به ستاره می‌شود. شاید سپس سحابی تاریک با ستارگان جوان گرم حرارت بیند و به سحابی نشی درخشانی تبدیل شود.

سحابی‌های سیاره‌ای

ستارگان غول سرخ در اواخر عمرشان لایه‌های گازی بیرونی شان را به دور می‌اندازند. این لایه‌ها پوسته منبسط شونده‌ای از گازهای تابان را تشکیل می‌دهند که سحابی سیاره‌ای نامیده می‌شوند. علت این نامگذاری این است که ویلیام هرشل، منجم آلمانی الاصل (۱۸۲۲ - ۱۷۸۳)، تصور کرد که این پوسته‌ها شبیه سیاره‌اند. شاید از دید ناظر زمینی، این پوسته گازی به شکل ساعت شنی، حباب یا حلقه به نظر آید. این سحابی با سرعت تقریبی ۲۰ کیلومتر (۱۲ مایل) در ثانیه رو به بیرون حرکت می‌کند و بعد از ۳۵ هزار سال در محیط میان ستاره‌ای پراکنده خواهد شد.

امواج انفجاری

موجه‌ای ضربه‌ای انفجار ابر نواخته با سرعت هزاران کیلومتر در ثانیه در محیط میان ستاره‌ای سیر می‌کنند. این موجه‌ای ضربه‌ای مواد میان ستاره‌ای را آشفته می‌کنند و شاید فرآیند فرو ریزش گرانشی را که سرانجام باعث تشکیل ستارگان در ابرهای میان ستاره‌ای می‌شود، آغاز می‌کنند. از هنگام اختیاع تلسکوپ، هیچ ابر نواخته در کهکشان ما کشف نشده است. اگر ابر نواخته بوجود می‌آمد، تا چندین ماه، در آسمان به تابناکی ماه می‌درخشید. اگر آن ابر نواخته فرضی به زمین بسیار نزدیک می‌بود، می‌توانست جو زمین را منهدم کند.

سحابی‌های تابان

دو نوع سحابی تابان وجود دارد: نشی و بازتابی، که هر دو با تولد ستاره ارتباط دارند. گازهای سحابی نشی عمدها در بخش قرمز یا سبز طیف می‌تابند، زیرا با حرارت ستارگان جوان گرم درون سحابی گرم شده‌اند. غبار سحابی، نور ستارگان جوان داخل و اطراف سحابی بازتابی را پراکنده می‌کند. دو نوع سحابی تابان دیگر نیز وجود دارند: بقایای ابر نواخته و سحابی‌های سیاره‌ای. هر دو اینها از مواد دفع شده ستارگان در حال مرگ تشکیل شده‌اند.

در بدن افراد عاشق چه اتفاقی می افتد؟!

هیجانات سرگیجه آور، ضربان تند قلب و نفس زدن های بریده بریده و همه اینها متناسفانه چیزی جز نشانه های بالینی مصرف بیش از حد این ماده شیمیایی در بدن فرد عاشق نیستند.

عشق مانند اعتیاد

ممکن است کسانی به این مولکول عشق معتاد شوند. آنها به مقادیر زیاد مواد آمفتامین مانند دوپامین، نور اپی نفرین و فنیل اتیل آمین نیاز دارند. از آنجا که بدن نسبت به این مواد شیمیایی مقاومت پیدا می کند، برای رسیدن به همان درجه از حال، مقدار مصرف این افراد رفته رفته افزایش پیدا می کند. از این رو برای برآوردن نیاز خود ناگزیرند روابطشان را مداوم تجدید کنند.

مراحل عشق

آنچه در باره عشق می دانیم هنوز عمدتاً خارج از کنترل ماست. برای مثال شیفتگی ظاهراً نخستین مرحله عاشق شدن است، کششی اجتناب ناپذیر به سوی معشوق. این جذبه موجب ترشح انفجاری مواد شیمیایی عصبی بسیار شیوه به آدرنالین می شود. با کمک فنیل اتیل آمین (که سرعت جریان تبادل اطلاعات میان سلولها را افزایش می دهد)، دوپامین (که ما را برا فروخته می سازد و باعث می شود در نتیجه گرمایی محبت احساس خوبی داشته باشیم) و نور اپی نفرین (که موجب تولید ادرنالین می شود)، کاری می کند که جهان به کام ما باشد، چشم هایمان آکنده از برق عشق شود و قلبمان تندتر بپدید. پس از آن تمام هستی ما وابسته به دیدار یار است، همان که در حضورش تمام این واکنش ها در بدن ما به راه می افتد و هر چه اعتیاد ما به این مواد شیمیایی قوی تر می شود، کشش ما بسوی او نیز شدیدتر می شود. در این مرحله مرتكب اشتباها احتمانه بسیار می شویم. داستان های عشقی پر از این اشتباها است.

ممکن است کسانی به این مولکول عشق معتاد شوند. آنها به مقادیر زیاد مواد آمفتامین مانند دوپامین، نور اپی نفرین و فنیل اتیل آمین نیاز دارند. از آنجا که بدن نسبت به این مواد شیمیایی مقاومت پیدا می کند، برای رسیدن به همان درجه از حال، مقدار مصرف این افراد رفته رفته افزایش پیدا می کند. از این رو برای برآوردن نیاز خود ناگزیرند روابطشان را مداوم تجدید کنند.

آزمایشی با چند شرکت کننده انجام گرفته است، در این آزمایش افراد در حالیکه در دستگاه MRI قرار داشتند، یک بار عکس معشوق خود و یک بار یک عکس غریبه نشان دادیم و عکسهای مغزی آنها را در این دو حالت مقایسه کردیم. به نظر می آید که دو ناحیه در مغز که مسئول احساس عشق هستند را شناسایی کرده ایم. از علائم بازدیگر، بالا رفتن میزان هورمون دوپامین (Dopamine) و نورآدرنالین (Noradrenalin) و پایین آمدن میزان هورمون سروتونین (Serotonin) در مغز است. انرژی جوشان، تحریکات خوشحال کننده گاهی تا به حد رسیدن به خلسله، عرق کردن زیاد و طپش قلب نتیجه ترشح این سوپ هورمونی است.

البته هورمون های استروئیدی نظیر استروژن (estrogen) و تستوسترون (testosterone) در میل جنسی نقشی حیاتی ایفا می کنند و بدون آنها شاید هرگز وارد قلمرو پر خطر عشق واقعی نمی شدیم. اما مشهورترین ماده شیمیایی مربوط به عشق همان فنیل اتیل آمین (phenylethylamine) یا PEA است، نوعی آمین که به طور طبیعی در مغز تولید می شود. PEA یک آمفتامین طبیعی، شبیه داروهای موجود در بازار است و میتواند موجب تحریکات مشابهی شود.

این همان ماده ای است که احساساتی همچون پرواز کردن در آسمان و بر فراز جهان بودن ناشی از کشش به سوی معشوق را در شما پدید می آورد و همان که انرژی لازم برای بیدار ماندن تا صبح و مکالمه های تلفنی را تأمین می کند. ماده که در اصطلاح مولکول عشق نیز نامیده می شود در نتیجه یک سری اعمال ساده فریبنده همچون تلاقی دو نگاه یا تماس دو دست از مغز ترشح می شود.

نحوه انتقال سرتونین از بیامبرهای عصبی به سلول هدف در محل سیناپس (در افراد عاشق با ترشح دوپامین این مسیر دچار اختلال می‌شود تا فرد عاشق، عیوب معشوقش را نبیند!)

دانشمندان می‌گویند که پس از دوره معینی که بین یک سال و نیم تا چهار سال طول می‌کشد، بدن فرد به محرك‌های عشقی عادت می‌کند. پس از اینجا مقاومت در برابر مواد انگیزانده‌ای همچون PEA، عشق شورانگیز به سردی می‌گراید و تبدیل به چیزی می‌شود که هلن فیشر در کتاب «آناتومی عشق» دلستگی می‌نامد. در این مرحله مغز شما شروع به تولید اندورفین می‌کند. این افیون مغز بیشتر شیشه مورفین هستند تا آمفاتامین و بیشتر مخدوش‌هستند تا محرك. فیشر می‌گوید: «برخلاف PEA، اندورفین‌ها ذهن را ساخت می‌کنند و به تدریج می‌کشند.» از این رو آنچه گاهی «اضطراب جدایی» نامیده می‌شود در عمل ممکن است نوعی کثار گذاشتن مخدوش باشد.

طلاق

نخ طلاق در سالهای چهارم ازدواج به اوج خود می‌رسد. در این زمان شالوده‌هایی شیمیابی عشق شورانگیز فرو می‌ریزد. ناگهان ایردادهای همسرتان را می‌بینید. تعجب می‌کنید که چرا عوض شده است. در واقع همسر شما احتمالاً به هیچ وجه تغییر نکرده است؛ موضوع فقط این است که اکنون می‌توانید اورا بی‌پرده بینید نه از پشت شیشه رنگی هورمون‌ها. در این مرحله رابطه یا آنقدر قوی است که ادامه یابد یا به همین جا ختم می‌شود. برای مثال اندورفین‌ها هنوز می‌توانند به فرد احساس خوشبختی و امنیت بدهند.

علاوه بر این اکسی توسین نیز هنوز در هنگام رابطه جنسی آزاد می‌شود و احساس رضایت و تعلق ایجاد می‌کند. واژوپروسین نیز به کمکتان می‌آید و همچنان در ایجاد وابستگی نقش بازی می‌کند. غم ناشی از مرگ همسر نیز کار اندورفین‌هاست که در شخص اشتیاق با هم بودن به وجود می‌آورند.

توصیه

با توجه به کوتاه بودن مدت ترشح هورمون عشق، اگر به صمیمت لازم نرسیم متوجه عشق فروکش شده می‌شویم و حتی ممکن است از عاشقی خود پشیمان شده و ناراحت باشیم. بنابراین از اول انتخاب درست انجام دهید، شخصی را انتخاب کنید که برایتان در دراز مدت جالب باشد، به نوع خاص خودش. به طرف همسر خود بروید، با او صحبت کنید و به حرفهایش گوش دهید، از او سوال کنید، سعی کنید جذاب باقی بمانید و احتیاجات خود را بیان کنید.

در واقع آنچه شیفتگی می‌نامیم تمام آن کارهایی است که این سه ماده شیمیابی با ما می‌کنند. احساس می‌کنیم سرشار از انرژی هستیم، روی ابرها سیر می‌کنیم و میتوانیم بدون خستگی ساعت‌ها حرف بزنیم.

مقادیر زیاد دوپامین به ترشح نور اپی نفرین بیشتر می‌انجامد که تمرکز، حافظه کوتاه مدت، بیش فعالی، بیخوابی و رفتار جهت دار را تقویت می‌کند. به عبارت دیگر دو طرف در این مرحله از عشق، به شدت روی رابطه خویش تمرکز دارند و به اغلب چیزهای دیگر توجهی نمی‌کنند. تبیین محتمل دیگر برای این تمرکز شدید و نگاه دلخواه که در مرحله جذبه دیده می‌شود، توسط پژوهشگران یونیورستی کالج لندن ارائه شده است. آنها کشف کرده‌اند که افراد عاشق، سرتونین کمتری دارند و دیگر اینکه مدارهای عصبی مرتبط با ارزیابی دیگران در آنها سرکوب شده است.

این مقدار اندک سرتونین همان چیزی است که در افراد مبتلا به اختلال وسوسات فکری - عملی دیده می‌شود و این احتمالاً تبیین می‌کند که چرا عاشق در باره معشوق خویش این همه وسوسات فکری دارد.

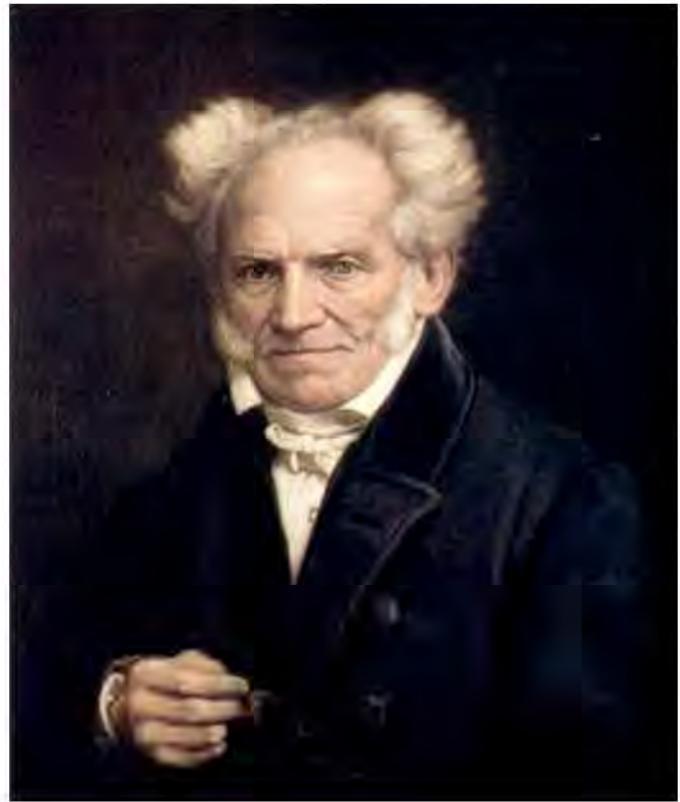
دوپامین به نوبه خود تولید اکسی توسین را تحریک می‌کند که گاهی «ماده شیمیابی آغوش» نامیده می‌شود. اکسی توسین بیش از همه به نقشی که در ایجاد انقباض حین زایمان و کمک به شیردهی نوزاد دارد شناخته می‌شود. دانشمندان اکنون بر این باورند که هر دو جنس هنگام آغوش و نوازش این هورمون پرورشی را ترشح می‌کنند و میزان آن در زمان ارگاسم (اوج لذت جنسی) به اوج می‌رسد.

اکسی توسین نیاز به در آغوش گرفتن را در عشاقد بوجود می‌آورد و سبب می‌شود که تماس نزدیک با جفت افزایش یابد. به گفته پژوهشگران دانشگاه کالیفرنیا در سان فرانسیسکو، هورمون اکسی توسین «در ارتباط با توانی حفظ روابط سالم بین اشخاص و مرز بندی‌های روان شناختی سالم با افراد دیگر است.» وقتی در هنگام ارگاسم ترشح می‌شود، به تدریج یک پیوند عاطفی ایجاد می‌کند. هرچه رابطه جنسی بیشتر شود، این پیوند هم قوی‌تر می‌شود. به این ترتیب دو طرف به هم عادت می‌کنند.

به همین دلیل است که جدا شدن این قدر کار دشواری است. حتی وقتی واقعاً دیگر علاقه‌ای به طرف مقابل ندارید و میدانید که باید اورا ترک کنید، اغلب احساس می‌کنید که «نمیتوانید». چرا؟ زیرا به او اعتیاد شیمیابی پیدا کرده‌اید. ترک اکسی توسین وقتی که شما را به فرد نامناسبی قلاب کرده باشد، میتواند حتی از ترک هروئین هم دشوارتر باشد. در واقع مسکن اکسی کاتین (oxycontin) که ساختاری مشابه اکسی توسین دارد، یکی از اعتیاد آور ترین داروها به شمار می‌آید.

آر تور شوپنهاور

(به مناسبت کارگاه نیمه جان کتابخوانی)

نوشت:

"...هیچ زمانی برای فلسفه ناسازگارتر از آن نیست که آن را برای اغراض سیاسی به کار بیند و وسیله امار معيشت سازند. دیگر کسی با این قول معروف مخالفت نمی کند که اول زندگی بعد فلسفه، این آقایان می خواهند زندگی کنند آن هم از راه فلسفه، و حتی می خواهند زن و فرزندانشان از این راه نان بخورند. نعمه «من برای کسی آواز می خوانم که نان مرا بدده» همه جا حکومت می کند. قدمما می گفتند که تحصیل پول از راه فلسفه کار سوفسطایان است... آنچه با پول به دست می آید چیز مبتدلی بیش نیست. ممکن نیست در عصری که بیست سال تمام هگل (این کالیان صحنۀ معنویات) را مانند بزرگترین فلسفه تقدير و ستایش می کنند، برای او ارزشی واقعی که محسود دیگرانش سازد قائل شوند... بلکه بر عکس، حقیقت همواره در میان عده قلیل بیندا می شود و باید با آرامی و فروتنی منتظر بود تا این عده محدود که از حقیقت لذت می بینند، بیندا شوند، زندگی کوتاه است ولی حقیقت دورتر می رود و بیشتر عمر می کند؛ بگذار تا حقیقت را بگوییم..."

شوپنهاور با شیوع بیماری و با برلین را به مقصد فرانکفورت ترک کرد و تا آخر عمر در همانجا ماند.

وی تا آخر عمر ازدواج نکرد و ازدواج را مسئولیتی احمقانه می دانست.

منع: ویکی پدیا

فلیسوف آلمانی یکی از بزرگترین فلسفه اروپا و فیلسوف پرنفوذ تاریخ در حوزه اخلاق، هنر، ادبیات معاصر و روانشناسی جدید است.

او در شهر دانزیگ در پادشاهی پروس از پدری هلندی و مادری آلمانی زاده شد. پدرش بازرگان و با بضاعت بود اما او رغبتی به تجارت نداشت و به تحصیل علم بیشتر علاقه می وزید. شوپنهاور ۱۷ سال بیشتر نداشت که پدرش خودکشی کرد و بعد از آن مادرش به وايمار رفت. مادر وی نويسنده بود اما به پسر مهربی نداشت و به زودی مادر و پسر از هم جدا شدند. وی در حقیقت مهر مادری را نچشیده بود و البته این امر در عقاید او مؤثر افتاده بود. شوپنهاور با ازدواج مجدد مادرش مخالف بود و همین امر باعث شد فلسفه او حاوی عقایدی نیمه حقیقی در مورد زنان باشد. رابطه مادر و فرزند مدتی رسمي و بدور از نزاع بود اما مادرش که از گوته شنیده بود او مردی بزرگ خواهد شد با انداختن او از پله‌ها به رابطه مادر و فرزندی پایان داد. در دانشگاه نخست به آموختن طب پرداخت و سپس به علوم طبیعی مشغول گشت و آنگاه به فلسفه روی آورد. در سال ۱۸۱۳ م. با نوشتن رساله‌ای در فلسفه از دانشگاه «ینا» درجه دکتری گرفت. وی به تحصیل معاش احتیاج چندانی نداشت اما طالب نام و شهرت بود. خواست معلمی کند اما حوزه درشن رونق چندانی نیافت و آن را بر مخالفت باطنی هگل حمل کرد. در سی سالگی (۱۸۱۸ م.) کتاب مهم خود را به نام «جهان اراده و نمایش است» (جهان همچون اراده و تصور) منتشر کرد. اما این کتاب هم مورد توجه قرار نگرفت و شوپنهاور از فاضلان معاصر خود سخت رنجید. شانزده سال پس از انتشار کتاب به شوپنهاور اطلاع دادند قسمت اعظم نسخ چاپی کتاب را به جای کاغذ باطله فروخته‌اند. طبیعتی بی آرام و متزلزل و پر از سو طن داشت و عصبانی بود. متأهل نشد و زندگانی را به تنها بی سر برداشت. چند کتاب دیگر هم تألیف نمود که چندان چیزی بر مطالب اصلی ترین کتابش نیافرود. در سالهای آخر عمر کم کم اشتهر یافته بود و پس از مرگ شهرتش قوت گرفت.

شوپنهاور با گوته نویسنده آلمانی و هگل فلیسوف مشهور معاصر و با اولی دوست بود و چندی بعد به وسیله یک هندو از عقاید بوداییان آگاهی یافت و پس از تجسس و تفکر زیاد به آئین بودایی اعتقاد کامل یافت.

او را در سال ۱۸۲۲ به عنوان استادیار به دانشگاه برلین دعوت کردند. او همان ساعات هگل را برای تدریس انتخاب کرد و این کار باعث شرکت نکردن دانشجویان در کلاس او شد؛ به همین دلیل استعفا داد و هجوانمه‌ای بر ضد هگل

اطلس

بهمن ۱۳۹۳

ماهنامه داخلی

شماره ۴۸

مدیر مسول: وحید امین التجار

نوستالوژی

سخابی ها

در بدن افراد عاشق چه می گذرد

آرتور شوپنهاور

